

Den 2den Juni 1885 skrev „Politiken“: „Vi regjeres ikke ved Love, paa hvis Uffattelse Folket har Indflydelse, men ved kongelige Anordninger, som udstedes af suveræn Magtsfuldkommenhed imod Folkets Villie. Vi regjeres ved Hjælp af Penge, ikke som en lovlig Repræsentation bevilger, men som Regjeringen tager ud af Folkets Lomme, ganske som den selv lyfter. For at skaffe dette Regimente Respekt behøver man Kanoner og Bajonetter. Politi og Spioner lurver i hver en Kro. Hele Embedsstanden samles til et blindt og lydigt Redskab i en despotisk Centralmagts Haand; Protektion og Begunstigelse er der for de ivrige Tilhængere, Udelukkelse, Forbigaaelse, Uffattelse for de anderledes Tænkende. Mod hele Klasjer af Borgere aabnes en systematisk Forsølgelse: Skolelærere i Hobevis afflediges eller straffes paa anden Vis, hvis de ikke vil lade sig bruge til Propaganda for dette Regimente. Ingen Dag gaar hen uden at melde om Tiltale og Kettergang. Fængslinger sker paa de løseste Formodninger og efter de infameste Angivelser. Dommere udsendes udrustede med overordentlig Myndighed; de taste Folk i Fængsel og slæber dem bort fra deres rette Værneting. Telegraphemmeligheden er ikke længer sikker. Anstiftelse og Brug af Vaaben er forbudt; man bliver ran-saget her paa Toldboden ganske som paa den polske Grænse“.

En Taler udtalte i Varde den 14de Juni („Morgenbladet“s Referat): „Vi skal nok komme til Rigsretten, saasnart vi faar en bedre Retspleie, saa at Dommeren ikke selv er Part i den Sag, han skal domme i. Tre spille Kort. Den ene spiller falsk, den Anden er ham behjælpelig dermed. De to Andre opdager Kjeltringen og støvner ham for Ketten; men her opdage de, at den Mand, der sidder paa Dommersædet, er den samme, der hjalp den Anklagede under det falske Spil. Er der da nogen sund Mening i at benytte en saadan Domstol?“

En Taler udtalte i Hjørring den 12te Juli (Venstrebladet „Aalborg Stiftstidende“): „Landet trænger til alle sine Børn, thi Fjenden er i Landet. Men de onde Mander skal blive manede ned, thi vi vil have Fred i Landet. Manden fra 1848 maa leve op paany, saa at vi ikke ser hverken paa Stand eller Stilling, men glemmende vore Stridigheder siger: Vi maa have Fjenden ud af Landet. Siden den fullede Greve rumsterede, have vi ikke haft slettere Tilstande end de nuværende. Man vil enten hyde os Underkastelse eller Lovbrud. Men tror De, at Nogen til Efteraaret vil kysse Estrups Gudsaaer? Nej og atter Nej! Provisorierne stole paa, at de kan hyde os Alt, og derfor behandle de os som Trælle.“

Ved et Møde i Orsø Kro den 13de Juli 1885 udtalte en Taler ifølge Venstrebladet „Aalborg Stiftstidende“: „— — Ved en Taffenspillerkunst har man bortestamoteret Folkets Bevillingsret. Enhver Dre, de tage, er ulovlig. Hvis det ikke var sandt, da sad jeg for længe siden i Arrest, men det er sandt, desværre altfor sorgelig sandt. — — Træd sammen i private Foreninger, vælg Deres Bestyrelse og lad os Landet over danne en Ring af lukkede Foreninger, dem har Politiet ikke Ret til at overvære. Til enhver Tid ville vi drøfte Anvendelsen af de hensigtsmæssigste Midler, thi Fjenden er i Landet. Provisorierne ere ikke vore Modstandere, men vore Fjender. Vi maa gjøre os det levende klart, at intet Offer er for dyrt; thi før Fjenden er fældet, kan der ikke tages fat paa andre Opgaver.“

I Juli 1885 bragte „Kingssted Folketidende“ og „Aarhus Folkeblad“ den Historie tiltorvs, at Regjeringen havde truet med at ville fratage Folketingsmand, Grev Holstein-Vedreborg Ketten til at arve Vedreborg Grevskab, hvis han ikke ophørte med at deltage i Agitationen, særlig ved politiske Møder. Grev Holstein oplyste i „Politiken“, at der ikke laa et sandt Ord til Grund for denne Historie.

I Venstrebladet „Roskilde Dagblad“ af 8de August 1885 hedder det: „Saalænge Lovbrudet i Reaktionen Tjeneste sidder til Højborde i Danmark, saalænge det „frie“ danske Folk skal nedværdiges ved at lade sig regjere af Mænd, der ikke har mere Forsaaelse af Forsætningen, end at de kan og tør udtale sig om at sætte Folkethinget ud af Spillet og lovgive uden det, saalænge et saadant Ministrium ikke er en Umulighed i Danmark, saalænge række vi som trofaste Kammerater Haanden til hver ærlig Mand, som sammen med os vil værne om Folkets Ret, og saa samle vi os, Socialister, Venstremænd, liberale Højremænd, alle vi, der vil, at Grundloven skal overholdes, i fluttet Række til